

prima instanță: G. Manoli
instanța de apel: N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros

dosarul nr. 3ra-909/18

ÎNCHEIERE

18 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Anna Zadiriienco, reprezentată de avocatul Ștefan Șevciuc

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Annei Zadiriienco, reprezentată de avocatul Ștefan Șevciuc împotriva Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2018 prin care a fost respins apelul declarat de Anna Zadiriienco și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 19 ianuarie 2017, prin care a fost respinsă acțiunea

constată:

La 15 aprilie 2016, Anna Zadiriienco, reprezentată de avocatul Ștefan Șevciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Migrație și Azil al MAI al RM cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că la 9 martie 2016, Direcția Refugiați a Biroului Migrație și Azil a MAI al RM a emis decizia nr. 40/16/DR, prin care a dispus respingerea cererii de azil a cetățeanului străin - Anna Zadiriienco, originară din or. XXXXX.

Comunică că decizia de respingere a cererii de azil din 9 martie 2016, i-a fost adusă la cunoștință la 18 martie 2016.

Consideră că decizia menționată este neîntemeiată, prin care se încalcă grav un șir de principii fundamentale consfințite atât la nivel național (art. 11 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008, art. 19 alin. (3) din Constituția RM), cât și la nivel internațional (art. 5 alin. (1) din CEDO), iar temeiurile invocate - drept unele formale menite să restrângă nefondat dreptul la azil al persoanei.

Notează că în cadrul interviului realizat de Direcția Refugiați a Biroului Migrație și Azil a MAI al RM, dânsa a identificat un șir de circumstanțe importante pe care autoritatea competentă le-a omis.

Astfel, în pct. 1 lit. c) din decizia nr. 40/16/DR din 9 martie 2016 se menționează că motivul părăsirii țării de origine a servit faptul că în urma acțiunilor militare, care sunt la moment în XXXXX și anume în regiunea XXXXX, dânsa și familia sa au avut de suferit, deoarece în timpul bombardamentelor o schijă a nimerit în apartamentul ce le aparține, întreținerea a doi copii minori, unul dintre care suferă de XXXXX, care necesită îngrijire medicală specială și care nu poate fi oferită într-o regiune unde predomină un conflict armat, urmare a acțiunilor militare din zona or. XXXXX toate magazinele erau închise, lipsa energiei electrice, a apei potabile, frica pentru viața și integritatea corporală a copiilor săi din motivul războiului iscat, precum și faptul că soțul său, la 19 septembrie 2014, a primit statut de solicitant de azil, care la expirare nu i-a fost prelungit, însă la 4 februarie 2015 prin decizia Direcției Refugiați a Biroului Migrație și Azil a MAI al RM i-a fost acordată protecție umanitară.

Remarcă că aceste circumstanțe au determinat-o să se refugieze și să solicite azil în Republica Moldova.

Reieșind din legislația în vigoare și rapoartele diferitor organe internaționale, evidențiază că dânsa cade perfect sub incidența prevederilor art. 16 și 17 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008, astfel, urmează să i se acorde una din formele de protecție prevăzute de legislație, deoarece integritatea vieții și sănătății este supusă unui risc real.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 5, 16, 17, 19, 25 alin. (1) lit. b), 26 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 793 din 10 februarie 2000, art. 166, 167, 277, 278 CPC, art. 11 alin. (2), 44, 45 alin. (3) lit. c), 61 alin. (1) din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008, art. 19 alin. (3) din Constituția RM.

Solicită admiterea acțiunii, anularea deciziei a Direcției Refugiați a Biroului Migrație și Azil a MAI al RM nr. 40/16/DR din 9 martie 2016, să-i fie acordată una din formele de protecție prevăzute la art. 16 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău sediul Centru din 19 ianuarie 2017 a fost respinsă acțiunea ca nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017 a fost admis apelul declarat de Anna Zadirienko, casată hotărârea Judecătorei Chișinău sediul Centru din 19 ianuarie 2017 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă și anulată decizia Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne nr. 40/16/DR din 9 martie 2016.

Prin decizia Curții Supreme de Justiției din 15 noiembrie 2017 a fost admis recursul declarat de Direcția azil și integrare a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017 și remisă cauza spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2018 a fost respins apelul declarat de Anna Zadirienko și menținută hotărârea primei instanțe.

La 15 mai 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, Anna Zadirienko, reprezentată de avocatul Ștefan Șevciuc a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2018, solicitând admiterea acestuia, casarea

integrală a hotărârii instanței de fond și a deciziei recurate cu emiterea unei noi hotărâri prin care să-i fie acordată una din formele de protecție prevăzute la art. 16 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2018.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârea instanței de fond și decizia instanței de apel, considerându-le ilegale și nefondate, pasibile de a fi casate.

Sușține că nici instanța de fond, nici instanța de apel nu au examinat complet, obiectiv și sub toate aspectele această cauză.

Menționează că instanța de apel nu a atras atenția la rapoartele internaționale, la care s-a făcut referire chiar în decizia Direcției Refugiați a Biroului Migrație și Azil a MAI al RM nr. 40/16/DR din 9 martie 2016.

Consideră că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au ținut cont de prevederile din Legea privind azilul în RM nr. 270 din 18 decembrie 2008 și anume, prevederile art. 11 alin. (2).

Având în vedere prevederile art. 44 din Legea menționată, relevă că pentru dânsa, cât și pentru alți solicitanți de azil operează beneficiul dubiului, potrivit căruia persoanele în cauză, de cele mai multe ori, nu au posibilitatea de a proba anumite circumstanțe din considerentul că la părăsirea țării de origine acestea nu dispun de suficient timp și garanții că nu vor fi supuse persecuțiilor de către agenții de persecuție enumerați la art. 47 din lege.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 13 martie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 231 vol. I), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 15 mai 2018 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Anna Zadirienko, reprezentată de avocatul Ștefan Șevciuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Anna Zadirienko, reprezentată de avocatul Ștefan Șevciuc, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Anna Zadirienko, reprezentată de avocatul Ștefan Șevciuc ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Anna Zadirienko, reprezentată de avocatul Ștefan Șevciuc se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh